

Woudsend handhaaft zich in vierde klasse

Door Johan Habekothé

WOUDSEND - Woudsend voetbalt ook het komende seizoen weer in de vierde klasse. Voor het afdwingen van die zekerheid had de ploeg van aanvoerder Douwe Beukers maar twee van de drie geplande nacompetitie-wedstrijden nodig.

Vorige week werd in Tweede Exloërmond met 1-1 gelijkgespeeld tegen TEVV en zaterdagmiddag werd op eigen veld Zuidhorn met 2-1 verslagen. Het gelijke spel én de overwinning waren goed voor het bijhouden van drie punten en dat is in ieder geval één punt meer dan Zuidhorn na twee nederlagen mogelijkwijze nog bij elkaar kan voetballen. En dus eindigt Zuidhorn, ongeacht de resultaten op de derde wedstrijddag, onder de Woudsenders.

Woudsend kan dus niet meer als laatste in de halve competitie eindigen, terwijl de club die daar wel op terecht komt volgend seizoen zijn „heil” in de onderbond moet gaan zoeken. Drie punten uit twee degradatiewedstrijden is natuurlijk een uitstekend resultaat, omdat de dreiging van het moeras van de on-

derbond het spelletje er niet simpeler opmaakt. Het zoeken van de gulden middenweg tussen de wil om te winnen en de angst om te verliezen is voor zowel trainer als spelers een zware opgave.

Zeker omdat de tegenstanders uit Groningen en Drente volslagen onbekend zijn. Tegen TEVV maakte Woudsend - achteraf bekeken - een verkeerde keuze. Er werd te lang geprobeerd de

kat uit de boom te kijken. Met als gevolg, dat de thuisreis werd aanvaard met één in plaats van de zeker haalbare twee punten in de knip. Woudsend-trainer Sytse de Jong had zijn lesje geleerd en dus startte Woudsend zaterdagmiddag met een sterk accent op de aanval. Zuidhorn kwam de eerste tien minuten dan ook niet op de helft van de thuisclub. Toen de Woudsender openingsstorm wat luwde, bleek Zuidhorn zich te ontpoppen als een niet onverdienlijke counterploeg.

Frans Hoekstra moest een aantal keren handelend optreden, vooral ook om-

dat zijn defensie een niet erg kordate indruk maakte. Nadat Brant Bos Hoekstra in de 18e minuut tevergeefs van dichtbij onder vuur had genomen (als Brant Bos ook maar een zeer geringe portie voetbalkwaliteit had bezeten dan was het duel ongetwijfeld veranderd in een débacle voor Woudsend), nam Zuidhorn halverwege de eerste helft een onverwachte voorsprong. Een ingooi van de Groningers werd door Jan Schultinga omgebogen in een prima voorzet, waarop een drietal bezoekers de hoek maar voor het uitzoeken had. Abel Huizinga handelde van dichtbij het meest resoluut, 0-1.

Woudsend begon zichtbaar te twijfelen of de keuze voor de aanval wel de juiste was geweest, waardoor er wel regelmatig op de Groninger helft werd gevoetbald, maar zonder dat daar echt dreiging van uitging. Een kwartier voor de thee kreeg Zuidhorn binnen een halve minuut een viertal opgelegde kansen. Frans Hoekstra voorkwam dat het mo-

reel van zijn makkers de genadeklap zou krijgen. Terwijl Brant Bos toen de basis legde voor de faam (als notoire kansenverknoeier) die hij in het resterende deel van de wedstrijd zou opbouwen.

Als Sytse de Jong toen al recht op de hoogte zou zijn geweest van de volslagen afwezigheid van „doelpunteninstinct” bij de Groninger aanvaller, dan had hij Woudsend zeker minder vaak „aangemoedigd” met de kreet „hingjen bliuwe!”

In de rust werden de Woudsender problemen door Sytse de Jong van een (hopelijk) pasklare oplossing voorzien: „In de voorhoede moet meer agressiviteit komen. We gebruiken veel te veel de hoge bal, terwijl er bij Zuidhorn bomen van kerels staan. We moeten proberen ze meer over de grond onder druk te zetten. En de voorhoede moet nu en dan een bal terugleggen voor opkomende mensen als Douwe Beukers of Rintsje van der Kooi. Of wachten tot onze lange mensen van achteruit zijn opgekomen”.

Al na zes minuten deed Brant Bos weer van zich spreken toen hij alleen op Frans Hoekstra af kon. Waarbij het plan rijpte de Friese doelman met een lob te verschalken. Zelfs de term „niet helemaal geslaagde boogbal” is nog te veel eer voor de scoringspoging van Bos. Halverwege de tweede helft begon de tijd voor de thuisclub nadrukkelijk te dringen. Invaller André Hornstra miste op enkele meters van de Groninger doellijn de bal op een haar, toen hij met een soort pirouette trachtte te scoren.

De Jong greep in, liet zijn ploeg achter één tegen één spelen en stuurde laatste man Rintsje van der Kooi naar de frontlinie. En toen kwam het gezegde dat de aanval nog steeds de beste verdediging is helemaal tot leven. Een kwartier voor tijd onderschepte Jelle de Jong een foutieve pass van Helmers, maar zijn schot dreigde net voorlangs het Groninger doel te hobbelen. Vlak bij de tweede paal kon André Hornstra Woudsends hoop op verlenging van het verblijf in de KNVB weer leven inblazen, 1-1.

Sytse de Jong gooide zijn soms foelijke voorzichtigheid prompt boord met de kreet: „Kom op, allebei foaren, dan mar ien keer alle neat”. Het had niets kunnen waken voor Woudsend als Brant Bos vijf minuten voor tijd nou eens wel... maar het werd alles toen Jelle de Jong een minuut voor het einde eerst Bos imiteerde, maar dertig seconden later zijn fout corrigeerde met het belangrijkste Woudsender doelpunt van dit seizoen, 2-1.

De prima fluitende Langeland uit Assen hield Woudsend daarna met een minuut of vier blessuretijd nog even in...

te spanning. Hoewel Rintsje van der Kooi na de treffer van De Jong uiteraard meteen zijn stek als laatste man weer opzocht. Aanvoerder Douwe Beukers heeft alle vertrouwen in het nieuwe seizoen: „Minder dan dit seizoen kin het net. We krije in nije trainer (Bertus Nijholt) en dan feroarert d'r fansels ek wol wer wat”.

Het is voor Woudsend te hopen, dat Durk Pietersma in ieder geval volgend seizoen weer volop mee kan draaien. Pietersma kampte de laatste tijd met rugklachten en was ook in het duel tegen Zuidhorn niet van de partij. En hoe veel dat scheelt...